

Folketingets spilleregler, bliver man tvunget til at svare meget direkte, og det ville være meget ubehageligt i forhold til at skulle påvise påstande, der ikke holdt vand.

Derfor har både statsministeren og udenrigsministeren valgt, at hvis vi skal have en høring, så er betingelsen i hvert fald, at de ikke skal svare på spørgsmål. Hvad er det, man har at skjule? Hvad er det, der gør, at det er så ubehageligt at gøre det, der er normalt i politik, nemlig at stille sig frem for offentligheden og besvare de spørgsmål, der bliver stillet?

Det tredje område, hvor jeg synes, det er imponerende, at statsministeren intet har at fortryde, er, at det er en konflikt, der eskalerer på den måde, at modsætningsforholdene, til hr. Søren Krarups fornøjelse, mellem civilisationer vokser dramatisk i de her dage. Vi er i øjeblikket tæt på den situation, hvor civilisationerne står skarpt over for hinanden, og hvor forsøgene på at dæmpe spændinger og modsætninger bliver erstattet af et had og en afmagt og en vrede, der gør, at verden eksploderer rundt om os. Men statsministeren synes, at han har nået de mål, han gerne ville. Jeg spørger bare: Er terrortruslen i verden formindsket? Nej, tværtimod er terroren blevet en del af dagligdagen og langt, langt mere omfattende, end vi har set før.

Der er efter FN's vurdering slået imellem 22.000 og 50.000 mennesker ihjel i Irak. Det svarer til sådan en mellemstor dansk provinsby. Er det ikke meget? Er det en grund til ikke at fortryde en eneste ting? Jeg ved godt, at det er irakere, vi taler om, men giver det alligevel slet ikke anledning til overvejelser om, om det var det rigtige, man valgte? Jeg forstår simpelt hen ikke, at statsministeren så ihærdigt slet ikke vil gå ind i den diskussion.

Med hensyn til våbentyperne, som også var en del af forespørgslen, vil jeg spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren også vil være med til at presse de lande, der anvender de våben, som ødelægger i flæng. Jeg tror, udenrigsministeren vil bekræfte det billede, at USA konsekvent under den nuværende regering nægter at underskrive aftaler om våben, der dræber i flæng. Der er f.eks. landmineprotokolten, som USA ikke ville underskrive, der er aftaler om klyngevåben, og der er andre steder, hvor de modarbejder, at der kommer bindende aftaler.

Er det den danske regerings holdning, at den vil lægge pres på USA for at sikre, at der bliver

bindende aftaler, der gør, at vi ikke har den type våben?

Så vil jeg bare sige helt til slut om vedtagelserne, at vi ikke vil stemme for den vedtagelse, der ligger. Vi synes selv, at vores og Enhedslistens er den mest fornuftige, og at den næstmest fornuftige er den, som hr. Jann Sjørnsen har fremsat i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

At hr. Villy Søvndal har været og er imod den danske deltagelse i koalitionen til befrielse af det irakiske folk, er velkendt. Vi diskuterer det i flere omgange. Jeg har stillet op og besvaret spørgsmål talrige tirsdage og onsdage. Jeg tror ikke, at vi kommer meget videre med den del.

Kl. 14.25

Men så er der en ting, som jeg synes at hr. Villy Søvndal skylder Folketinget et svar på, for hr. Villy Søvndal har i dag sagt, at han var enig i, at Saddam Hussein skulle væk. Hr. Villy Søvndal har endda sagt, at han også var af den opfattelse, at Saddam Hussein skulle væk, selv om der ikke måtte blive fundet masseødelæggelsesvåben i Irak. Det har jeg stående her i referatet af, hvad hr. Villy Søvndal har sagt i dag. Men så sagde hr. Villy Søvndal, at så ville vore, altså SF's, bestræbelser have gået ud på at sikre en måde at fjerne Saddam Hussein på, der ikke gjorde, at den irakiske befolkning skulle betale den pris, den irakiske befolkning i dag betaler.

Nu vil jeg så gerne høre: Hvordan ville SF have fjernet Saddam Hussein? Nu skal vi have svaret, for det er jo vigtigt, at alternativet til det, regeringen har gjort, bliver stillet klart op. Så nu må hr. Villy Søvndal gå herop på talerstolen og forklare, hvorledes hr. Villy Søvndal ville have fjernet Saddam Hussein.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil jo meget nødig efterlade statsministeren i den situation, at han går skuffet videre til næste punkt på dagsordenen. Derfor vil jeg bare sige, at jeg synes selv, at den store forskel på SF's og også andre dele af venstrefløjens syn på Saddam Hussein og højrefløjens i virkeligheden også er den lange historie helt tilbage fra starten af 1980'erne.

Jeg ved ikke, om statsministeren havde lejlighed til at se TV 2-Nyhederne i aftes kl. 22.00, hvor der var et billede, hvor Rumsfeld tager over til Saddam Hussein, det er i 1983, for at overrække ham masseødelæggelsesvåbnene.